

דספרא אקרי, הוד והדר ותפארת. דהא תפארת הוא עובר על פשע, שנאמר (משלי יט) ותפארתו עבור על פשע. אבל האי תפארת לא אוקימנא, אלא בתקונא תשיעאה, כמה דאת אמר ותפארת בחורים כחם. ותמן אקרי תפארת. וכד אתתקל (ס"א אסתבל), במתקלא חד סלקין. אמר רבי שמעון, יאות אנת רבי אבא, לאתברכא מעתיקא קדישא, דכל ברכאן נפקין מניה.

תקונא חמישאה. פסיק שערא, ואתחזון תרין תפוחין מפאן ומפאן, סומקן פהאי ורדא סומקא. ומתלהטן במאתן ושבעין עלמין, הני תרי תפוחין, כד נהרין (מתרין ספריו) מנהירו דתרין תפוחין קדישין עלאין דעתיקא, אתמשף סומקא, ואתי חיורא. בהאי כתיב, (במדבר ו) יאר יי פניו אליך ויחנף. דכד נהרין מתברף עלמא. ובשעתא דאתעבדו סומקא, פתיב ישא יי פניו אליך, פלומר יסתלק. ולא ישתפח רוגזא בעלמא. תאנא, פלהון נהורין דאתנהרן מעתיקא קדישא, אתקרונ חסדי קדמאי. ובגין אינון, נהרין פל אינון חסדי עולם.

תקונא שתיתאה. נפיק שערא, כחד חוטא דשערי בסחרניה דדיקנא. (ס"א ותליון עד רישא דמעיו ולא נחית עד ספורא, תנא תקונא דא הוא דאקרי) פאת הזקן ואיהו חד מחמש פאין, דתליין בחסד (וברמיה), ולא אבעי לחבלא האי חסד, כמה דאתמר. ובגין כן, (ויקרא יט) לא תשחית את פאת זקנך כתיב.

תקונא שביעאה. דלא תליין שערא על פומא, ופומא אתפני מפל סטרוי, ויתבין שעריין בתקונא סחור סחור ליה. קום רבי יהודה. קם רבי יהודה, פתח ואמר, (דניאל ד) בגזירת עירין פתגמא. כמה אלף רבבן מתנשן (ס"א מתישבן) ומתקיימן בהאי פומא, ותליין מניה, וכלהון אקרונ פה. הדא הוא דכתיב, (תהלים לג) וברוח פיו פל צבאם. ומיהוא רוחא דנפיק מפומא, מתלבשן.

כל אינון דלבר, תליין מהאי פומא. ומהאי פומא (ס"א רוחא) כד אתפשט האי רוחא, מתלבשן ביה כמה נביאי מהימנא, וכלהו פה יי אתקרונ. ובאתר דרוחא נפיק, לא אתערבא מלה אחרא וכלהו (פיות) מחפאן לאתלבשא בההוא רוחא דנפיק. והאי תקונא שליטא על כלהו שיתא. משום דהכא מתקיימן כלהו ומתאחדן. ובגיני כן שערוהי שקילין סוחרניה דפומא. ואתפני מפל סטרוי, והאי תקונא שליטא על כלהו משום דהכא מתקיימן כלהו ומתאחדן. אמר רבי שמעון, בריך אנת לעתיקא קדישא.

תקונא תמינאה דנחתין שערי בתחות דיקנא, מחפין קדלא דלא אתחזי.